

За українську Україну!

НАШІ Нескорені

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІСТА

Серпень 2014 р.

№ 4(272)

Ціна договірна

ВІТАННЯ ПРОВОДУ ОУН З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

24 серпня 1991 року після провалу московського путчу ГКЧП та під всенародним тиском Верховна Рада проголосила формальну Незалежність України.

Хоча і не в повному обсязі Україна стала Незалежною, збулася мрія багатьох поколінь борців і героїв про свою Незалежну і Суверенну Державу.

Однак всі роки Незалежності при владі в Україні перебували перефарбовані комуністи, олігархи та мафіянти розбавлені частково псевдопатріотами-імітаторами, що служили владі імітуючи опозицію.

Це врешті призвело до приходу влади донецького зека Януковича, а від так і другого Майдану восени 2013 - зимою 2014 року, який виник як Євромайдан, а згодом після розстрілу Януковичем учасників Євромайдану переріс в Народне Повстання у висліді чого Янукович і свита, будучи у змові з теперішніми урядниками, змогли безперешкодно втекти в Росію.

Згодом Росія анексувала Крим та почала війну на Донбасі де вже загинули сотні кращих синів України.

23 роки тому проголошуючи Незалежність ми не розстріляли Кравчука та Симоненка, Кучму і Мороза та різну погань. А це треба було би зробити.

Якби в серпні 1991 року комунобандитів було би усунуто від влади, то ймовірно не було би тих страшних подій, котрі нині мають місце на Сході України.

Але історія не знає зворотнього ходу. Тому сьогодні, відзначаючи День Незалежності, думаймо передусім про фронт, про наших вояків та про перемогу над Росією.

Справжня і незворотня Незалежність та Самостійність виборюється саме зараз!

Борімося за Україну, бережимо її!

Слава Україні!

Смерть ворогам!

*Головний Провід ОУН
м. Київ, серпень 2014 року*

«КУЛАК ШЕВЧЕНКА» НЕ СЛАБШИЙ ЗА «ВІЗИТКУ ЯРОША»!

Надмірний піар на війні, самозакоханість, понти і пихатість «помпезного/бойового/підараса» Олега Ляшка нарешті трохи погашено. Зроблено це кулаком народного депутата від міста Івано-Франківська Олександра Шевченка.

Чи добре зробив Шевченко вмазавши по мармизі «новоявленому Месії»? Тепер, коли пройшло трохи часу від цього інциденту, спробуємо зметикувати що до чого.

Олег Ляшко – телезірка каналу «Інтер», а від недавня і арбузовського «Бізнес». Він не сходить з екранів і інших каналів. Обізнані з політичною кухнею добре знають яких коштів потребує телепіар на загальноукраїнських каналах, як і погодження з їх власниками. До того ж Ляшка звинувачували у тому, що після його появи з численними медійниками в зоні АТО ворог одразу дізнається про розсташування наших військових, їх кількість, тощо. А й справді про бойові операції мовчать, їх тримають в таємниці, а не піарять по ТБ.

Однак надмірний піар Ляшка, його гіперактивність на всіх політичних ток-шоу дозволили фейковому персонажу стати бронзовим призером Президентських перегонів. Ніхто не хоче з ним сперечатися та викривати правдиву суть його фальшивого єства. Більше того, навіть ми ОУНівці думали, що Ляшко із своєю РПЛ, а також перебуваючою в його орбіті Соціал-національною асамблеєю, котра донедавна утотожнювала себе, як частина Правого Сектора, зможе об'єднати патріотів. Що всі його вчинки не фейк надутий телевізією, а справжній чин українського патріота. Тому і Нескорена Нація в одній із своїх публікацій критикувала Львівську «Свободу» за поливання Ляшка зеленою під студією каналу ЗІК. Проте самі «свободівці» стверджують, що то провокація організована самим Ляшком.

Згодом в інтернетно-фейсбучному просторі промайнула заява речника СНА Ігоря Мосійчука спрямована проти виразника Правого Сектора Борислава Берези... На виборах депутата ВР від міста Франківська пан Ляшко підтрима мера Анушкевичуса висунутого УНП. Сам Ануш-

кевичус у Президенти підтримував не висування УНП Клименка, не лідера дружнього НРУ Куйбіду і не Ляшка. А Порошенка. Навіть запустив по ТБ Віктор Андріусович фальшивий відеоролік в якому нібито Порошенко підтримує у ВР Анушкевичуса. Це зіграло з мером злий жарт бо штаб Порошенка від такої агітації відмежувався.

Сьогодні подекують, що списки до Івано-Франківської міськради від партії Ляшка формує саме Анушкевичус. І у списках РПЛ до парламенту мріє сховатися пан мер Івано-Франківська.

Прощай УНП, НРУ, Солідарність. Анушкевичус, як і Ляшко вміє пустити людям «тумана в очі». Проте які його здобутки на посаді першої особи міста варто лише послухати людей в «пижиках» та на вулицях Франківська забудованого та засраного Віктором Андріусовичем. Але ми відволіклися від пана Ляшка на подібного містечкового персонажа.

Ніщо так не ціниться в нашому політикумі та житті взагалі, як добрий кулак, що б'є по писку брехуна та обманщика, який набирає очки на людському горівійні. Донедавна медіа трубили про батальйон «Україна», що ним командує Ляшко. Тепер призабули. Чи то був фейковий батальйон?

Олександр Шевченко в час буремних подій Майдану був серед його учасників. Фінансував лікування поранених беркутівцями Майданівців. Проти нього за часів Януковича відкривали кримінальні справи. Одіозний начміл Франківщини Олег Сало особисто курував атаку ментів на Буковель і Поляницю. Шевченко, як може допомагає людям. Люди йому повірили і обрали до ВР. Людям набридла щоденна брехня і сумнівний піар політиканів псевдопатріотів.

Ось тут і став в пригоді кулак Шевченка. Олександр Леонідович показав, що він не боягуз чи слимак і прогинатися під фальшивих авторитетів не буде. Але ж дати брехуну по мармизі це не лише бажання Шевченка, але і дуже багатьох людей, котрі не мають доступу до ВР, це маленький штрих народної люстрації.

У висліді вищенаведених аргументів можемо стверджувати, що кулак Шевченка – кулак народу. А в народу кулаки останнім часом дуже чешуться, тож Ляшко не останній.

90-річчя ветерана Дивізії «Галичина» Павла Дмитровича Лаврука

7 серпня 2014 року відзначив славний ювілей – своє 90-річчя наш побратим, ветеран Дивізії «Галичина» Павло Дмитрович Лаврук.

Його життєвий шлях розпочався в селі Загвізді Тисменицького району. Працював і на Тернопіллі, і в інших місцевостях.

Бажаючи волі та самостійності своєму народові, державності і суверенітету України Павло Лаврук став стрільцем Дивізії «Галичина». Воював в її лавах проти большевиків. Був схоплений ворогом, чудом уникнув смерті та довгі роки відбув на Уралі, в північних регіонах колишнього СРСР.

З проголошенням Незалежності України в 1991 році Павло Лаврук активно включається в процес національного відродження. Стає членом «Братства Дивізійників», котре створив Володимир Малкош.

В час Прикарпатського Євромайдану Павло Лаврук один з його найстарших учасників.

З нагоди 90-річчя Павла Дмитровича вітали керівники ОУН, зокрема голова ОУН Віталій Цапівич, Почесний голова ОУН Ілля Сливінський, заступники голови ОУН Михайло Михайлюк та Михайло Семчук.

Віталій Цапівич вручив ювіляру грамоту та портрет Павла Лаврука авторства Прикарпатського художника Романа Бончука.

Обласна Рада і Облдержадміністрація, за поданням ОУН, нагородили ювіляра найвищою відзнакою області – медаллю «За заслуги перед Прикарпаттям», котру Павлу Лавруку вручив Ілля Сливінський.

Багато теплих слів звучало ювіляру від родичів, колег по роботі, друзів і побратимів.

Наснаги Вам і многая літа шановний Павло Дмитрович!

Пресслужба ОУН

БУДЬМО НЕСКОРЕНІ ТА БЕЗКОМПРОМІСНІ!

Як часто серед нашого політикуму та простих людей доводиться чути скигління, що все могло бути не так погано. Що не треба чіпати кацапів і комуністів, а треба домовлятися з ними. Українська добродушність та толерантність і поступливість в більшості випадків йде на шкоду самим українцям.

Подумки занурюючись в далекі 1990-91 роки пригадую собі, як після підриву комуністичними спецслужбами першого пам'ятника Провіднику ОУН Степану Бандері біля його отчого порогу, а цей Монумент, який я особисто відкривав на Покрову 1990 року ще за існування КГБ, КПСС і СССР став як і сам Бандера найбільшим ворогом Москви, неодноразово різні тогочасні демократи аля-Яковина та аля-Волковецький категорично заперечували потребу відбудови підірваного Монументу. Бо Москва введе надзвичайний стан і буде кровопролиття.

Якби ми, тогочасні молоді націоналісти із Спілки Націоналістичної Української Молоді, послухали

недолугих демократів, то ймовірно повернення славної історичних та героїчної постаті Степана Бандери в українську сучасність так би й не було.

Всі ці гнилі демократи неодноразово називали мене провокатором за виступи проти здачі ядерної зброї, проти угодовської щодо Кремля політики Кравчука і Кучми. "Він провокатор, він хоче крові, ми не хочемо ні з ким воювати. Забороняти компартію недемократично..." Так кричали членам відродженої багатолітнім політв'язнем комуністичного режиму Іваном Кандибою істинної ОУН різногтункові рухмани і демоліберали.

Сьогодні Україна має розвалену не без допомоги всіх попередніх Президентів армію, купу антиукраїнських середовищ, імітаторів націоналізму у ВР та біля неї, розгул спонсорованого кацапами сепаратизму і тероризму, а фактично Російську агресію із втратою Криму. До цього йшло всі попередні роки куцої Незалежності України. Пригадую, як хвалили Януковича доморощені холуї, коли той віщав про Євроінтеграцію, а вже тоді лютий донецький головоріз задумував геноцид українського народу.

Чи винесли ми уроки з усього вище перерахованого? Чи дні жалоби за полеглими військовиками на Сході України, котрі мало не щотижня оголошують, не б'ють звоном помсти в наші серця? Тому сьогодні слід відкинути толеранцію до ворогів, до зрадників та згуртуватися в єдиний державницький національний кулак і дати по зубах всім тим, хто зазіхає на нашу землю та тим, хто хоче і надалі визискувати наш народ.

Наша політика – це наша тверда націоналістична позиція, відсутність страху і жалю. Бо ми українці – нескорена нація.

Віталій Цанович, голова ОУН

«Нескорена Нація» в інтернеті: www.neskorena-nacia.com.ua

Реєстраційне свідоцтво КВ № 428.
Редактор Максим Рубан.
Адреса видання: м. Київ, вул. Гоголівська, 39а.
Тираж 10000 прим.

**ПРОЧИТАВ САМ, ПЕРЕДАЙ ІНШОМУ!
З ХАТИ ДО ХАТИ! З РУК ДО РУК!**